

len, men arbejdsgiveren skal ikke værdiansætte ydelsen.

Den skattemæssige værdi af disse ydelser bliver et spørgsmål mellem skattemyndighederne og den skattepligtige, og må eventuelt løses i den almindelige ligningsprocedure.

Det er ikke muligt at skønne over de økonomiske konsekvenser af den foreslåede oplysningspligt. I vidt omfang modtager skattemyndighederne allerede oplysning fra arbejdsgivere om, at der er stillet bil til rådighed for en ansat.

En vis meradministration må påregnes i forbindelse med spørgsmål om værdiansættelsen af de omhandlede naturalydelser.

Til nr. 2

Skattekontrollovens § 8 C består kun af et stykke, hvorfor henvisningen i § 8 D, stk. 1, 2. pkt., til stk. 1 i § 8 C bør udgå.

Til nr. 3, 4 og 5

Ved lovændring i 1977 (lov nr. 286 af 9. juni 1977) blev beføjelsen til at indkræve oplysninger fra pengeinstitutter m.fl. om navngivne personers indestående etc. tillagt amtsligningsrådene eller højere skattemyndighed.

Før denne lovændring var skatterådene eller højere skattemyndighed beføjet til at indkræve disse oplysninger.

Ved en lovændring i 1979 (lov nr. 244 af 8. juni 1979) indsattes i skattekontrollovens § 8 G et nyt stk. 2, hvorefter amtsligningsrådene kan give en ligningskommission en almindelig bemyndigelse til at indkræve oplysninger fra banker og sparekasser m. fl. om navngivne personers indestående m.v.

I motiverne til denne bestemmelse var det udtalt, at bestemmelsen tager sigte på forholdene i større kommuner, hvor det ofte vil være hensigtsmæssigt, at ligningskommissionens stilling i denne henseende svarer til, hvad der gælder for ligningskommissionen i Københavns og Frederiksberg kommuner. Det er overladt til amtsligningsrådets skøn, om rådet vil bemyndige en ligningskommission til at indhente oplysninger som nævnt i skat-

tekontrollovens § 8 G, stk. 1, 1. og 2. pkt.

Såvidt vides udnyttes bemyndigelsesmuligheden i meget varieret omfang af de forskellige amtsligningsråd. I nogle amtskatteskredse får alle ligningskommissioner bemyndigelse, i andre gives bemyndigelse til ingen eller få ligningskommissioner, og på betingelse af indgående kontrol med, hvorledes bemyndigelsen benyttes.

Denne situation er ikke heldig. Når man i øvrigt tillægger ligningskommissionerne udstrakte beføjelser i forbindelse med ligningen, forekommer det velbegrunder, at de også har mulighed for at indhente »bankoplysninger«.

Det skal oplyses, at der i et cirkulære af 29. juni 1982 er givet nærmere forskrifter om tilvejebringelse af oplysninger fra pengeinstitutter. Det er bl.a. udtalt, at denne oplysningsmulighed ikke er tænkt anvendt generelt og almindeligt, men alene i sager, hvor det er af væsentlig betydning, at oplysningerne fremskaffes, samt at oplysningerne i videst muligt omfang skal fremskaffes af den pågældende skatteyder selv.

Det er endvidere udtalt, at der ikke bør indkræves oplysninger som allerede er tilgået eller inden for et kortere tidsrum vil tilgå skattemyndighederne i kraft af rentekontrolordningerne. Det skal endelig nævnes, at der er givet udførlige forskrifter om, hvilke personer i skatteforvaltningen der kan underskrive anmodninger til pengeinstitutter om indsendelse af oplysninger. Det er bl.a. fastsat, at en anmodning fra en ligningskommission skal underskrives af dennes formand.

Det foreslås herefter at ændre gældende regler om fremskaffelse af oplysninger fra banker og sparekasser, således at ligningskommissioner eller højere skattemyndighed får bemyndigelse til at udøve denne funktion.

Ændringerne under nr. 4 og 5 er en følge af den under nr. 3 foreslåede ændring.

Til nr. 6

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den ændring af skattestyrelsesloven, der skete ved lov nr. 198 af 18. maj 1982.